

DZIŚ BÓG OJCIEC MÓWI O JEZUSIE:

„On jest moim Synem umiłowanym.
Jego słuchajcie”.

/Mt 17, 1-9/

„Jezus zabrał ze sobą Piotra, Jakuba i jego brata, Jana, i wyprowadził ich na górę wysoką. Tam przemienił się w ich obecności”. Góra Tabor, Góra Przemienienia, stanowi punkt zwrotny w życiu Jezusa. Swoje posłannictwo nauczycielskie spełnił i zaczyna przygotowywać swą arcykapłańską ofiarę, a myśli uczniów zwraca ku tragedii krzyża. Rozmawia z Mojżeszem i Eliaszem o swoim bliskim odejściu. Piotr jednak ma oczy zwrócone tylko na olśniewającą chwałę. „Panie, dobrze, że tu jesteśmy”. Chce zatrzymać się tutaj i zamieszkać, chce rozbić trzy namioty w punkcie dojścia, omijając bolesną drogę prowadzącą do niego. Tymczasem głos z obłoków wymiata wszelkie złudzenia. „On jest moim Synem umiłowanym. Jego słuchajcie”. Przerazili się, słysząc ten głos. Upadli na twarz. „Wstańcie! Nie bójcie się! (...) Nikogo już nie widzieli, tylko

samego Jezusa”. Co to znaczy słuchać Jezusa? „Cały Kościół musi dawać odpowiedź na to pytanie. Musi być ona autentyczna i szczerą - tak jak nauka Chrystusa jest autentyczna i szczerą. Jego Ewangelia, a potem Ogrójec, krzyż i Zmartwychwstanie” (św. Jan Paweł II). Chryste, pomagaj mi w moim przemienieniu życia, nawracaniu się i słuchaniu tego, co mówisz w Ewangelii.

Adam Żak

W CISZY

Wielki Post zawsze kojarzy mi się z ciszą. Nie z ciszą wymuszoną, ale z taką, która zaprasza.

Ciszy chyba najbardziej dziś brakuje. Żyjemy w świecie pełnym dźwięków, powiadomień, rozmów, komentarzy, wiadomości. Nawet gdy jesteśmy sami, coś gra, coś mówi, coś świeci. Boimy się ciszy.

Jezus przed rozpoczęciem swojej publicznej działalności poszedł na pustynię. Czterdzieści dni ciszy. Czterdzieści dni samotności. Bez tłumy, bez rozgłosu, bez działania. Tylko On i Ojciec. Może właśnie dlatego ta pustynia była tak ważna - bo w ciszy wszystko staje się wyraźniejsze.

Wielki Post jest dla mnie zaproszeniem do takiej właśnie ciszy. Do wyłączenia tego, co zagłusza. Do ograniczenia słów, które nie są potrzebne. Do zatrzymania się choć na chwilę w ciągu dnia i pobycia bez pośpiechu. W ciszy zaczynam słyszeć to, co naprawdę dzieje się we mnie. Moje lęki. Moje pragnienia. Moje niewypowiedziane pytania.

Cisza nie zawsze jest łatwa. Czasem obnaża to, co boli. Pokazuje prawdę, od której w biegu można uciec.

A właśnie w ciszy Bóg mówi najdelikatniej. Nie narzuca się. Czeka.

Dlatego Wielki Post tak bardzo

potrzebuje ciszy. Bo bez niej trudno usłyszeć kroki Jezusa idącego Drogą krzyżową. Trudno zrozumieć sens Jego milczenia przed oskarżycielami. Trudno wejść w głębię Jego cierpienia i miłości.

Cisza leczy. Uspokaja serce. Porządkuje myśli. Pozwala spojrzeć na siebie bez masek. Właśnie dlatego warto podjąć post nie tylko od jedzenia, ale od hałasu. Od nieustannego mówienia. Od potrzeby komentowania wszystkiego.

Największa przemiana może zacząć się wtedy, gdy odważymy się na chwilę ciszy. Bo w tej ciszy pozwolimy Bogu mówić.

Emilia

PRAWDZIWA DOBRA CIERPLIWOŚĆ

„Tak więc trwają: wiara, nadzieja, miłość - te trzy: z nich zaś największa jest miłość” – czytamy w Liście do Koryntian.

Biblia ukazuje miłość jako centralną cechę relacji między Bogiem a człowiekiem oraz między ludźmi nawzajem.

Miłość Boga do człowieka jest pokazana jako bezwarunkowa i trwała, niezależna od zasług człowieka. Miłość między ludźmi to najważniejsza wartość – wzajemna odpowiedzialność dwojga ludzi; dobro, o które musimy się nieustannie troszczyć.

Z „Hymnu o miłości” św. Pawła dowiadujemy się, że miłość jest cierpliwa i pełna życzliwości. A więc jest przede wszystkim Boża, bo Bóg jest miłością i On jest źródłem wszelkiej miłości. Dziś cierpliwość nie jest ani powszechna, ani popularna. Jest za to bardzo trudna do osiągnięcia, a jeszcze trudniejsza do utrzymania. Współczesny człowiek pragnie robić i mieć wszystko od razu, a dodatkowe czekanie powoduje złość, frustrację i wiele nieporozumień.

Brak nam cierpliwości, a co więcej - cierpliwość Stwórcy nas oburza. To chyba z takiej właśnie mentalności rodzą się groteskowe powiedzonki kierowane pod adresem Boga: „Boże, widzisz, a nie grzmisz”

albo „Pan Bóg nie rychliwy, ale sprawiedliwy”.

Bez cierpliwości, która bywa nazywana siostrą wytrwałości, nie istnieje życiodajna, oczekująca nagrody, wiara. Mądrość Boża zawsze uczy nas cierpliwości i czekania.

Św. Paweł zachęca do aktywnej cierpliwości wyrażającej się w poszukiwaniu dobrych czynów. Może warto zatrzymać się, wyzbyć się pośpiechu i na nowo odkryć wartość życia. Bo przecież cierpliwość przydaje się we wszystkich dziedzinach naszego życia. Praktykowanie cierpliwości mówi nam, że wszyscy jesteśmy słabi. Cierpliwość pomaga zachować spokój wobec niepowodzeń i dojść do wniosku, że tylko zaufanie Bożej Opatrzności jest dla nas ratunkiem.

„Nie za pomyślny wynik nagradzam, ale za cierpliwość i trud dla Mnie podjęty” - mówi Jezus do św. Siostry Faustyny. Św. Teresa Wielka mówiła, że jeżeli cierpliwie znosimy drobnostki, zyskujemy odwagę i siły do rzeczy wielkich. Efekt takiego wysiłku widzimy w postawie Hioba, który przez cierpliwość umiał znieść tak wielkie cierpienia.

Prawdziwa dobra cierpliwość wymaga zastanowienia się nad sensem życia, autorefleksji, a nade wszystko zaufania, czyli zdania

się na Opatrzność Bożą. Przykładem tego jest św. Józef. Musiał być cierpliwy nade wszystko wobec Pana Boga, który szczególnie jego udziału w Tajemnicy Wcielenia objawiał powoli i stopniowo. Z kart Ewangelii wyłania się także obraz Matki Bożej, która trwa w wierze, nadziei i miłości w sposób heroiczny pomimo licznych przeciwności i prób. Cierpliwość Maryi to macierzyństwo do granic bólu, przeżywane w ciszy i w cieniu Syna oraz w całkowitym zaufaniu Bogu. I może też jedną z lekcji, jaką dziś otrzymujemy od Bożego kapłana Dolindo Ruotolo z Neapolu, jest właśnie ta o cierpliwości wykutej na kolanach. Święty Grzegorz stwierdza, że świętość to zawsze jest męczeństwo - miecza lub cierpliwości.

Piękną szkołą cierpliwości jest modlitwa, kiedy zwracamy się do Boga, pozostawiając Jego woli spełnienie naszych prośb.

„Boże, daj mi cierpliwość!”. Niech te słowa uświadomią nam prawdę o ojcu, który cierpliwie czeka na powrót syna marnotrawnego. Ćwiczmy cierpliwość każdego dnia i módlmy się o nią szczególnie w Wielkim Poście. Przede wszystkim jednak pamiętajmy, że chrześcijańska cierpliwość jest owocem Ducha Świętego, bo „kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony” (Mt 10,22).

Ela

CHODŹ NA SŁÓWKO /1/ - METANOIA

Zdarza się, że robimy wszystko „jak trzeba”, a jednak w środku coś nie gra. Zmieniamy zachowanie, poprawiamy decyzje, a serce zostaje takie samo.

Jezus w Ewangelii rzadko zaczyna od mówienia ludziom, co mają robić. Najpierw dotyka tego, jak myślą, w co wierzą, czego się boją i na czym opierają swoje życie.

Metanoia to moment, w którym człowiek pozwala Bogu zajrzeć pod powierzchnię.

W Biblii metanoia nie oznacza jedynie nawrócenia jako żalu za grzechy ani chwilowej poprawy.

To głęboka przemiana sposobu myślenia, spojrzenia na Boga, na siebie i na świat. To proces, który zaczyna się w umyśle i stopniowo przenika serce. Oznacza zgodę na to, by Bóg zakwestionował nasze dotychczasowe schematy: sposób patrzenia na siebie, na innych, na sens cierpienia i nadziei.

Człowiek często chce się nawrócić, zachowując stare mapy. Tymczasem Ewangelia zaprasza do czegoś więcej - do pozwolenia by Bóg narysował drogę na nowo.

Metanoia boli, bo wymaga prawdy. Ale jest też wyzwalająca, bo prowadzi do życia, które nie opiera

się już tylko na naszych siłach. Człowiek nawrócony to nie ten, który już nie upada, ale ten, który pozwala Bogu zmieniać swoje wnętrze.

Wielki Post zaprasza, byśmy nie zaczęli od pytania: „co mam zrobić?”, ale: „jak myślę i czy to myślenie prowadzi mnie do życia?”. Metanoia rodzi się w ciszy, w słuchaniu Słowa, w zgodzie na prawdę o sobie. Nawrócenie to pójście głębiej - ku Temu, który zna serce.

Panie, ucz mnie myśleć Twoimi myślami. Przemień moje serce, zanim przemienisz moje czyny.

Amen.

ws

VIA DOLOROSA - DROGA NA MAPIE ŚWIATA KRWIĄ CHRYSTUSA NAZNACZONA

Jerozolima 2000 lat temu
Podróż w czasie

Tego dnia żar lał się z nieba
Z grupą przyjaciół wybrałam się
do Ogrodów Getsemani
Cierpkie dorodne oliwki
Pragnienie nasze gasiły

W wieczornej ciszy gdzieś z daleka
Cichy błagalny szept słyszałam
Ojciec jeżeli możesz oddał ode
Mnie ten kielich

Tej nocy nie mogłam zasnąć
W sercu rozważałam
co by znaczyć miały te słowa
Wkrótce miałam się o tym
przekonać

Na dziedzińcu Pretorium
Poncjusza Piłata
Odbynał się przedziwny proces

GORZKIE ŻALE ODKRYTE PO LATACH

Pamiętam, że od młodości nie
rozumiałam tego nabożeństwa...
Gorzkie żale wydawały mi się dłu-
gie, smutne, trudne w odbiorze.
Słowa były archaiczne, melodie
poważne, a całość jakby z innej
epoki. Nie widziałam w nich piękna.
Nie czułam głębi. Po prostu byłam,
ale bez większego poruszenia
serca.

A przecież Gorzkie żale są wy-
jątkowe. To polskie nabożeństwo
pasyjne. Powstało na początku
XVIII wieku w Warszawie. Pierwsze
Gorzkie żale odśpiewano w 1707
roku. Łączą one w sobie śpiewa-
ne lamentacje, kazanie pasyjne i
Adorację Najświętszego Sakra-
mentu. Przez wieki pomagało wier-
nym wchodzić w tajemnicę męki
i śmierci Jezusa.

dokończenie na 4 stronie

Sądzono Jezusa Chrystusa
Nazarejczyka
Który mniemał się być
Królem żydowskim
I choć to była prawda
Faryzeusze i uczeni w piśmie
Pod presją ludu
Skazali Go na śmierć
A miała to być śmierć krzyżowa

Piłat umywa ręce
Jezus ubiczowany
Z koroną cierniową na głowie
Której ciernie dna serca sięgały
Odziany był w szatę
bez jednego szwu

Utkaną przez Matkę Jego
Bierze krzyż na Swe ramiona

Chrystusie
Krętymi dróżkami idę za Tobą

przez Via Dolorosa
Aż na szczyt Golgoty
Haniebny wyrok był już wykonany
Ręce Twoje do drzewa krzyża
przybite
Objąć mnie nie mogły
Ale moje mogły objąć Ciebie

Pozostanę na wzgórzu czas jakiś
W sercu rozważać będę mękę
Twoją

Modlitewną zadumę
przerywa mi dźwięk dzwonów
Z pobliskiego kościoła
Coś musiało się wydarzyć

Zabrali Pana
Wówczas tak niewiele rozumiałam

Jadwiga Kulik
Wielki Post 2026

KONKURS

1 marca, 2. Niedziela Wielkiego Postu

Zadania do wykonania:

1. Zaczynając od litery „K” przeskakuj co 3 litery zgodnie z ruchem wskazówek zegara i odczytaj hasło.
2. Wytnij kupon i wrzuć do pudełka, które jest z lewej strony z przodu kościoła.

K	A	H	R	S	O	Z	I	Ć	Y	Ę
C										Z
I										Ż
T										Ś
A	N	A	W	E	I	R	I	W	T	M

HASŁO:

Imię i nazwisko:

Szkoła i klasa:

GORZKIE ŻALE ODKRYTE PO LATACH

dokończenie
z 3 strony

Dopiero z czasem, wraz z dojrzewaniem mojej wiary, zaczęłam odkrywać piękno tego nabożeństwa. Zrozumiałam, że te „gorzkie żale” to nie tylko śpiew o cierpieniu. To modlitwa serca, które chce współodczuwać z Jezusem. To zatrzymanie się przy Jego bólu. To pozwolenie sobie na ciszę i refleksję.

Zaczęłam słuchać uważniej. Słów, które mówią o zdradzie, opuszczeniu, niesprawiedliwości,

bólu Matki. I nagle zobaczyłam, że to Nabożeństwo dotyka bardzo ludzkich doświadczeń – samotności, niezrozumienia, cierpienia. A jednocześnie prowadzi ku nadziei, bo pokazuje miłość silniejszą niż śmierć.

Dzisiaj Gorzkie żale są dla mnie czymś więcej niż tradycją. Są czasem, w którym mogę spojrzeć na krzyż bez pośpiechu. W którym mogę pozwolić, by słowa i śpiew

poruszyły to, co głęboko ukryte. W którym uczę się wdzięczności za miłość, która kosztowała tak wiele.

Czasem potrzeba lat, by zrozumieć piękno rzeczy, które od dawna są obok nas. I może właśnie tak jest z Gorzkimi żalami – dojrzewają razem z nami. A kiedy serce jest gotowe, zaczynają mówić językiem, który naprawdę rozumiemy.

Emilia

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiaj o godz. 14⁰⁰ Msza święta hospicyjna; o godz. 17⁰⁰ konferencja i zmiana tajemnic różańcowych dla Wspólnoty Żywego Różańca. O godz. 17¹⁵ nabożeństwo Gorzkich żali.
2. Jutro rozpoczynamy w naszej parafii szkolne rekolekcje wielkopostne, które poprowadzi ks. Bartosz Olszewski SAC z Lublina, dyrektor Pallotyńskiego Centrum Młodzieży „Apostoł”, znany nam z pomocy w wizycie duszpasterskiej. Program rekolekcji jest dostępny w szkołach oraz w naszej gablocie. Wszystkich Parafian prosimy o modlitwę za dzieci i młodzież, by owocnie przeżyły czas świętych rekolekcji.
3. Jutro I poniedziałek miesiąca. O godz. 17²⁰ wypominki roczne i różaniec, a następnie Msza święta za zmarłych.
4. W środę Uroczystość św. Kazimierza Królewicza – patrona naszego miasta i naszej diecezji. O godz. 17⁰⁰ nowenna do św. Józefa.
5. W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca. W I czwartek o godz. 17⁰⁰ Adoracja w intencji nowych powołań kapłańskich i zakonnych połączona z rozważaniem Męki Pańskiej.
6. W I piątek nabożeństwa Drogi krzyżowej o godz. 7³⁰ i 17²⁰ oraz dla dzieci o godz. 16³⁵. Spowiedź podczas porannych Mszy świętych i od godz. 17³⁰. Spowiedź dla dzieci o godz. 16¹⁵. Po Drodze krzyżowej dla dzieci będzie udzielona Komunia święta pierwszopiątkowa.
7. W I sobotę po Mszy świętej o godz. 8⁰⁰ konferencja formacyjna dla kobiet, a o godz. 17⁰⁰ Nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi.
8. W przyszłą niedzielę rodzice i dzieci ze Scholi dziecięcej organizują kiermasz wielkanocny, podczas którego będzie można kupić m.in. stroiki wielkanocne, domowe ciasto, symboliczny kwiat na Dzień Kobiet oraz wesprzeć dobrowolną ofiarą. Całkowity dochód z kiermaszu przeznaczony jest na wakacyjny wyjazd Scholi dziecięcej do Zakopanego.
9. W przyszłą niedzielę rozpoczniemy rekolekcje wielkopostne dla dorosłych, które poprowadzi ks. dr Jacek Kotowski, którego gościliśmy 2 lata temu – diecezjalny duszpasterz rodzin i sekretarz biskupa łomżyńskiego. Będzie to druga część rekolekcji o rodzinie.
10. W zakrystii i kancelarii prowadzimy zapisy na wyjazd na Misterium Męki Pańskiej do Seminarium do Ołtarzewa. Termin: sobota, 21 marca. Wyjazd o godz. 13⁰⁰. Przy zapisie należy dokonać wpłaty w wysokości 50 zł. Więcej informacji u ks. Marcina.

II TYDZIEŃ PSAŁTERZA | Niedziela Rdz 12, 1-4a; Ps 33; 2 Tm 1, 8b-10; Mt 17, 1-9 | Poniedziałek Dn 9, 4b-10; Ps 79; Łk 6, 36-38 | Wtorek Iz 1, 10.16-20; Ps 50; Mt 23, 1-12 | Środa, św. Kazimierza Królewicza Syr 51, 13-20; Ps 15; Flp 3,8-14; J 15, 9-17 | Czwartek Jr 17, 5-10; Ps 1; Łk 16, 19-31 | Piątek Rdz 37, 3-4.12-13a. 17b-28; Ps 105; Mt 21, 33-43.45-46 | Sobota, św. Perpetuy i Felicjy Mi 7, 14-15.18-20; Ps 103; Łk 15, 1-3.11-32 | 3. Niedziela Wielkiego Postu Wj 17, 3-7; Ps 95; Rz 5, 1-2.5-8; J 4, 5-42

Kontakt: ul. Młodzianowska 124, tel. 48 366 81 03, mojaparafia@gmail.com, mojaparafia24.pl **Redakcja:** Jadwiga Kulik, Elżbieta Dębała, Małgorzata Sar, Emilia Siek-Cichoń, Zuzanna Cichoń, Adam Żak, Bartłomiej Paduch, ks. Paweł Śliżewski SAC